

عنوان مقاله:

مدلسازی زیستگاه قوچ و میش اورپال (Ovis orientalis vignei) با استفاده از روش حداکثر بی نظمی در خراسان رضوی

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس علمی پژوهشی افق های نوین در علوم جغرافیا و برنامه ریزی معماری و شهرسازی ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

گلناز زینل پور - دانشجوی کارشناسی ارشد محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی و محیط زیست، دانشگاه فردوسی مشهد

آریتا فراشی - استادیار دانشکده منابع طبیعی و محیط زیست، دانشگاه فردوسی مشهد

ناصر پرویان - کارشناس دانشکده منابع طبیعی و محیط زیست، دانشگاه فردوسی مشهد

علی خانی - کارشناس اداره کل حفاظت محیط زیست خراسان رضوی

خلاصه مقاله:

تعیین مطلوبیت زیستگاه، وضعیت توزیع و پراکنش گونه های حیات وحش و داشتن اطلاعاتی نسبت به نیازهای زیستگاهی گونه ها، اهمیت به سزایی در مطالعه و برنامه ریزی حفاظتی مدیران حیات وحش دارا میباشد. قوچ و میش اورپال از پستانداران شاخص مناطق کوهستانی و از نظر وضعیت حفاظتی در لیست سرخ اتحادیه جهانی حفاظت، در طبقه آسیب پذیر (VU) جای می گیرد. این مطالعه با هدف تعیین عوامل موثر بر حضور قوچ و میش اورپال با استفاده از روش Maxent در سطح استان خراسان رضوی انجام شده است. طی این مطالعه 18 متغیر محیطی مورد استفاده قرار گرفتند و نتایج حاصل از آن حاکی از این بود که متغیرهایی نظیر فاصله از مناطق حفاظت شده، جنگل های با تراکم کم و شیب، اهمیت قابل توجهی بر مطلوبیت زیستگاه گونه مورد مطالعه دارند

کلمات کلیدی:

قوچ و میش اورپال، مدلسازی مطلوبیت زیستگاه، حداکثر آنتروپی، Maxent

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/689555>

